Трибуна вільного
українського слова
на вільній
американській землі

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса
Редакції і Адміністрації:
"Svoboda", 81-83 Grand St.,
Jersey City 3, N. J.
Телефон: HEnderson 4-0807, 4-0237
Тел. УНС.: HEnderson 4-1016

РІК LXII. Ч. 11. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ВІВТОРОК, 19-го СІЧНЯ (JANUARY) 1954. ДЕСЯТЬ ЦЕНТІВ — TEN CENTS No. 11. VOL. LXII.

АЙЗЕНГАВЕР ХОЧЕ ПРИСТОСУВАТИ БЮДЖЕТ ДО МИРОВОГО ГОСПОДАРСТВА

ПРЕЗИДЕНТ ПРОПОНУЄ ТІЛЬКИ ДВОМІЛЬЯРДОВИЙ ДЕФІЦИТ В 1955 РОЦІ, А ЗБАЛЯНСОВАНИЙ БЮДЖЕТ АЖ У 1956 РОЦІ; У ЗВЕРНЕННІ ДО КОНҐРЕСУ ПРО ЗДОРОВНИЙ СТАН ПРОПОНУЄ ДЕРЖАВНУ РЕАСЕКУРАЦІЮ ШПИТАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Вашинґтон. — Президент Айзенгавер висилає в четвер 21 січня своє звернення до Конґресу в справі бюджету на 1955 рік, що починається 1 липня ц. р. В цьому зверненні президент хоче пристосувати бюджет до мирового господарства і привести його до стану, близького до бездефіцитового. В році 1955 президент пропонує дефіцит 2,000 000,000 долярів, якщо Конґрес погодиться на його пропозицію затримати й надалі ті податки (від корпорацій і продажу), які, згідно з попередніми законами, мали б автоматично скінчитися 1 квітня цього року. Коли б Конґрес не погодився на продовження цих податків поза день 1 квітня, тоді недобір в державному бюджеті становив би на 2,000,000,000 долярів більше, і разом виносив 4,000,-000,000 долярів у 1945 фінансовому році. Найбільші редукції мали б бути в оборонному бюджеті, бо дві третини всіх державних видатків ідуть на державну оборону. У видатках на оборону президент пропонує зредукувати 4,000,-000,000 долярів, а в видатках на Взаємну Безпеку тільки 1,000,000,000 долярів. Таким чином видатки на оборону становили б 37,000,000,000 долярів (тепер—41,000,000,000), а на Взаємну Безпеку 5,000,-000,000). Не тільки республікале й демократичні сенатори погоджуються на зменшення наземних військ ЗДА, але заявляють, що мусить бути скріплене летунство ЗДА, щоб рекомпенсувати зменшені наземлі сили країни. Сенатор Стайлес Бріджес, голова Сенатської Комісії Видатків, заявив, що обмеження окремих урядових департаментів дійшли до найнижчого рівня, їх не можна вже зменшувати. Він заявляє, що краще дбати про те, щоб аж у фінансовому році 1956 осягнути бездефіцитовий бюджет. Демократичні сенатори хочуть мати запевнення, що зменшення видатків на оборону не послабить бойової сили ЗДА. Бріджес додав, що бездефіцитовий рюджев буде можливий у 1956 році, якщо до того часу не буде війни. 18 січня президент висилає до Конґресу звернення в справі охорони здоров'я країни, в якому в перше в історії ЗДА пропонує державну реасекурацію приватних забезпеченевих агенцій для плекання здоров'я населення ЗДА.

У квітні розпочнеться боротьба за сенатську більшість у листопадових виборах

Вашинґтон. — Перша рунда боротьби за більшість у Сенаті під час виборів у листопаді 1954 року, розпочнеться вже в квітні, бо 13-го дня цього місяця починається правибори до Сенату в стейті Ілліной, а 20-го — в стейті Ню Джерзі. Цього року мають вибрати до Сенату 35 сенаторів і правибори відбуватимуться аж до вересня. — Боротьба буде завзята вже підчас правиборів, коли обидві партії старатимуться виставити таких кандидатів, які мали б шанси перемогти в листопадових виборах. Теперішня більшість у Сенаті некорисна для республіканців, які мають 47 голосів і одного незалежного сенатора, що тільки в організаційних справах зобов'язався голосувати з республіканцями (демократи мають у Сенаті 48 сенаторів). Республіканці мусять полагодити напруження в Каліфорнії між віце-президентом Ричардом Ніксоном і республіканським провідником у Сенаті сенатором Вільямом Новлендом. Боротьба під час правиборів до деякої міри визначить висліди листопадових виборів.

Рутер домагається не допустити до збільшення безробіття

Дітройт. — Голова Конґресу Індустріяльних Робітників Волтер П. Рутер вислав минулого тижня листи до президента Айзенгавера і до секретаря праці Джеймса П. Мічела, в яких домагається, щоб уряд ужив всіх можливих заходів в тому напрямку, щоб не допустити до зменшення продукції і до збільшення безробіття в країні. Рутер домагається ухвалення закону, який визначив би допомогу під час безробіття на 65-85 відсотків заробітної платні. Крім того, він вимагає збільшити найнижчу заробітну платню за годину до 1.25 доляра, підвищити старечі пенсії, найвища ставка яких становила б принаймні 200 долярів місячно і звільнити від оподаткування суму 1,000 долярів на одну особу (тепер тільки 600 долярів). Рутер вказує на збільшення безробіття між автовими робітниками, і домагається протизаходів у цій справі.

В АМЕРИЦІ

● **Бувший президент** Геррі Труман зударився своїм автом із автом Джана С. Мейолла на вулиці Кензас Ситі. Обидва водії авт вийшли щасливо з цієї катастрофи, і ніхто не був поранений. Зудар стався з тієї причини, що між автом Г. Трумана і Байолла загналося третє авто.

● **Батьки 9-денної дитини** Томас і Варвара Гжиб відмовилися дати кров для врятування її життя. У суді батько заявив: „Це є Божа воля. Я не хочу, щоб дитина жила проти Його волі, і не хочу вмішуватися до цієї справи!" Те саме заявила і 18-річна мати дитини. Обоє вони належать до секти „Свідки Єгови".

● **Конґресмен** Френсіс Б. Болтон вніс проєкт закону, згідно з яким за однакову працю жінки мали б діставати однакову винагороду, що й чоловіки. Він заявив, що це є надзвичайно важлива справа, бо на 64,000,-000 робітників у ЗДА є аж 19,600,000 жінок.

● **Спеціяльна президентська** комісія має поставити внесок про підвищення платні членам Конґресу і федеральним суддям на 10,000 долярів річно. Члени Сенату й Палати Репрезентантів дістають тепер по 12,500 річно і 2,500 долярів на канцелярійні видатки.

● **Суд скасував** зарядження ватажка індіянського племени топаванда, яким відмовлялося прав власности індіянці. Каррі Синьоокій на дім в індіянському резерваті. Ватажок твердив, що вона не може бути власницею землі, бо її батьки не були одружені згідно з законом племени.

● **Президент Арґентини** Хуан Д. Перон підписав декрет в справі виборів, які мають відбутися 25 квітня ц. р. На цих виборах обиратимуть половину послів до Палати Репрезентантів, половину сенаторів, а також нового віце-президента, бо старий помер ще в квітні минулого року.

300-ЛІТТЯ ПЕРЕЯСЛАВСЬКОГО ДОГОВОРУ ПІД ЗНАКОМ НОВОГО ТЕРОРУ І ЧИСТКИ В УКРАЇНІ

НОВОПРИЗНАЧЕНИЙ „ПРЕМ'ЄР" ПІДСОВЕТСЬКОЇ УКРАЇНИ ЗАПОВІДАЄ ПОСИЛЕНУ БОРОТЬБУ ПРОТИ „БУРЖУАЗНИХ НАЦІОНАЛІСТІВ"; ЦК КОМПАРТІЇ ПРОГОЛОСИВ „ТЕЗИ" ІЗ ЗАПЕРЕЧЕННЯМ ІСТОРИЧНОЇ ПРАВДИ ТА ДЛЯ ВИПРАВДАННЯ МОСКОВСЬКОГО НАСИЛЬСТВА НАД УКРАЇНОЮ

Москва, 18-го січня. — День 18-го січня призначила Москва на загальне святкування 300-літніх роковин Переяславського договору, що ним гетьман Богдан Хмельницький „піддався під протекторат православного царя", шукаючи допомоги в боротьбі проти Польщі, і що його Москва опісля використала для повного поневолення України. Тепер у московській інтерпретації називається цей договір „воз'єднанням українського і російського народів". Москва наказала святкувати роковини цього договору по всій совєтській імперії, звеличуючи на всі лади „великий російський народ" та його „допомогу" українському й іншим поневоленим нею народам. Центральний Комітет Комуністичної партії Совєтського Союзу проголосив з нагоди роковин Переяславського договору окремі „тези", в яких намагається заперечити найістотніші історичні правди та перекрутити історію по лінії традиційного московського імперіялізму. В оцінці „Ню Йорк Таймсу" з 18-го січня — в цих „тезах" „доказується", що москвини, а не українці замешкували Київську Русь і що вони, а не українці дали початок історичному розвиткові українців, білорусинів і москалів. В дальшому ці „тези" намагаються „встановити", що, починаючи від Переяславського договору з 18-го січня 1654-го року, українці постійно і добровільно змагали до „воз'єднання" з Москвою, а історичну боротьбу українського народу проти Москви вели тільки „зрадники" українського народу — в роді гетьмана Івана Мазепи та інші. „Тези" мають на меті „ствердити", що практично все, що українці мають, і весь їхній розвиток вони завдячують виключно „старшому братові" — москвинам. Під цим кутом велась величезна пропаганда, яка попередила теперішні „святкування" роковин Переяславського договору. Тим часом, за два дні перед офіціяльним святкуванням роковин, які відбуватимуться впродовж цілого року, і які подумані як брутальне намагання примусити українців величати Москву за страшну неволю, знущання і експлуатацію, що їх вони принесли в Україну, знехтувавши і перекрутивши всі свої зобов'язання в Переяславському договорі, Кремль проголосив зміну на становищі „прем'єра" підсовєтської України, найменувавши на цей пост якогось Никифора Кальченка. Напередодні Переяславських роковин, московська преса й радіо передали „інавґураційну" заяву Кальченка, яка відноситься до згаданих „тез" і заповідає нову нещадну боротьбу проти українських „буржуазних націоналістів". — Кальченко твердив: „Великі досягнення дружби між великим народом Росії й Україною ясно і переконливо демаскують антинаціональну природу буржуазно-націоналістичних перекручень в історичному об'єднанні України з Росією. Вони є доказом безуспішности намагань буржуазних націоналістів зірвати і знищити нерозривний союз українського і російського та інших народів Совєтського Союзу..." В дальшому Кальченко плете головно про „велику допомогу", яку постійно давав Україні великий братній російський нарід", зокрема під час та після другої світової війни. Подібні нісенітниці виписує вся совєтська преса, заповідаючи новий терор та нову чистку всіх тих, що інакше думають про „союз" та „братню допомогу."

Міжнародний Робітничий Орден мусить зареєструватися як комуністична організація

Вашинґтон. — Забезпеченева організація Міжнародний Робітничий Орден, який має 1,700 відділів із 100,-000 членами, мусить зареєструватися як організація, що належить до комуністичного підривного фронту. Такий наказ видав Контрольний Уряд Підривної Діяльности на чесок департаменту справедливости на тій основі, що представники МРО кілька разів не з'явились в суді, щоб оправдатися з роблених закидів. Представники МРО заявляють, що вони не могли боронитися, бо суд не дав їм можливости мати оборонця. МРО мав зареєстроватися як комуністична організація вже давніше на основі закону з 1950 року про внутрішню безпеку, але зробив відклик проти того зарядження. Суддя Найвищого Суду Нюйоркського стейту Генрі Клей Ґрінберґ уневажнив чартер МРО на тій основі, що він опанований комуністами, і визначив стейтового комісара, який мав керувати цією забезпечиневою організацією аж до її злиття з однією із забезпеченевих фірм. Адвокат головних п'ятьох урядовців МРО (Р. Кента, Р. Сальцмана, Дейв Ґріна, Пітера Шілке і С. Мілґрома) заявив, що буде апелювати на рішення Контрольного Уряду Підривної Діяльности.

МекКарті повідомляє, що своїм слідством заощадив державі 18,000,000 долярів

Вашинґтон. — Голова Сенатської Постійної Слідчої Підкомісії, сенатор Джозеф Мек Карті вислав звіт до Сенатської Комісії Видатків, в якому повідомляє, що його підкомісія заощадила державній скарбниці на одному лиш слідстві в справі „Голосу Америки" 18,000,000 долярів. — „Голос Америки", сказано в цьому звіті „ усвоїй глупоті або може ще чомусь іншому" витрачав некомпетентно гроші, а підкомісія перешкодила цьому. Після цього звіту, гадають, що три демократичні сенатори, які були залишили цю підкомісію в літі минулого року, знову вернуться до неї. Провідник республіканців у Сенаті сенатор Вільям Ф. Новленд заявив, що підкомісія повинна зробити все, щоб демократичні сенатори повернулися до неї, бо ця підкомісія діє в імені всього Сенату, а не тільки Республіканської партії.

І в Ню Джерзі телефонічна розмова коштуватиме 10 центів

Трентон, Н. Дж. — Бел Телефон Компані в Стейті Ню Джерзі дістала дозвіл підвищити з 5 центів на 10 оплату за розмови в публічних телефонічних будках. Стейт Ню Джерзі, останній стейт в цій околиці, де аж до кінця січня одна розмова коштувала тільки 5 центів. В стейті Ню Йорк одна розмова в публічній телефонічній будці коштує 10 центів від січня 1951 року, а в Коннектикат — від минулого року.

АМЕРИКА ДЕМАСКУЄ СОВЄТСЬКІ СВЯТКУВАННЯ 300-ЛІТТЯ ПЕРЕЯСЛАВСЬКОГО ДОГОВОРУ

ІНТЕРПЕЛЯЦІЯ В КОНҐРЕСІ ТА КОМЕНТАРІ В ПРЕСІ ВИЯВЛЯЮТЬ ПІДСТУПНІСТЬ МОСКВИ В ПЕРЕЯСЛАВІ ТА НЕВОЛЮ І ТЕРОР ПІД ФІРМОЮ „ДРУЖБИ"; ПІДКРЕСЛЮЮТЬ ГЕРОЇЧНУ БОРОТЬБУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ ЗА ВОЛЮ І НЕЗАЛЕЖНІСТЬ

У зв'язку з проголошенням офіціяльно Кремлем святкуванням 300-ліття Переяславського договору, як роковин добровільного „воз'єднання" України з Московщиною та „дружби" між українським і російським народами, в З'єдинених Державах появилась низка документів і коментарів. Вони демаскують підступ і зраду Москви в Переяславі 300 років тому, безприкладний в історії гніт і неволю, які принесла Москва в Україну, а також виявляють і підкреслюють безупинну, героїчну боротьбу українського народу проти накиненого йому силою „союзу" з Москвою, за свою власну волю і незалежність. На окрему увагу заслуговує інтерпретація конґресмена Майкела Фігена з Огайо, внесена до Конґресового Протоколу з 6-го січня ц. р. під заголовком: „Українська національна незалежність,—правда і фікція." Навівши багато фактів з найновішої української боротьби за державну незалежність та з героїчного підпільного українського резистансу проти комуно-московських окупантів, конґресмен Фіген ствержує: „Я переконаний, що український нарід пам'ятає правдиву історію Переяславського договору. Він пригадує, що гетьман Хмельницький був підступно обманений Москвою 300 років тому в часі, як він вів героїчну боротьбу за незалежність України. Український нарід ніколи не забуде, як Москва знехтувала той договір і вкінці використала його як засіб захопити українські землі та підкорити собі український народ. Він цілком певно пригадує безуспішність царів в русифікації України, так само, як бачить з усіх боків намагання Комуністичної партії здійснити те, чого не потрапили здійснити царі. Сміливість та справжній національний дух українців буде скріплений виявленим страхом Москви... Український нарід не може не мати успіху в нових зусиллях, щоб досягнути свою столітню мету та щоб незалежна, суверенна Україна знову зайняла своє становище між іншими державами світу, як рівна між рівними"...

Багато уваги віддала справжнім цілям московських святкувань роковин Переяславського договору американська преса, зокрема один з найбільш авторитетних щоденників — „Ню Йорк Таймс". Після недавньої статті на цю тему в тому щоденнику, яка була передана в „Свободі", — окремий і багатомовний коментар на цю тему вміщений і в недільному виданні „Таймсу" з 17-го січня ц. р. До спеціяльної мапи, на якій зазначена кількість російського і неросійського населення Совєтського Союзу, відомий знавець совєтських справ — Геррі Шворц дає такий коментар:

„Завтра весь Совєтський Союз відзначатиме 300-річчя союзу України з Росією. Повінь домашньої пропаґанди відносно тієї події вказує, що святкування вважається за важливішу подію в національній політиці нового режиму. Вже самий факт, що „братній дружбі росіян і неросіян" надається наголошення, вказує на те, що режим не дуже певний щодо льояльности половини неросійського населення. Сьогодні ясно, що Лаврентій Берія минулої весни виступив проти традиційної совєтської політики русифікації меншинних груп в аспекті свого особистого змагання до влади. Після його вичищення стара русифікаційна політика була в більшості знову привернена так, що і напруження, яке з того випливає та яке намагався скапіталізувати для себе Берія, правдоподібно знову збільшилось"... На мапі подано, що в Совєтському Союзі є 107 мільйонів росіян, 42 мільйони українців, 20 мільйонів мусульман, 10 мільйонів білорусинів, 6 мільйонів балтійців, 6 мільйонів кавказців, 2,5 мільйона молдаван, пів мільйона карелофінців та 21 мільйонів „інших", отже навіть за обережним обрахунком „Ню Йорк Таймсу" неросійські народи становлять більшість населення Совєтського Союзу.

Фанфані творить новий італійський уряд

Рим. — Амінторе Фанфані повідомив президента Італії Інавді Луїджі, що він погоджується створити новий італійський уряд. Таким чином сподіваються, що Фанфані матиме готовий персональний склад нового кабінету впродовж найближчих годин, дармащо існують малі вигляди на те, щоб новий італійський уряд мав за собою поважну й тривку парляментарну більшість. Праві соціялісти, що мають у парляменті 19 послів, і що на них розраховував Фанфані, відмовились вступити до його уряду, і тепер іде про те, щоб вони бодай не голосували проти нього. Таким чином уряд Фанфані складатиметься, подібно як попередній уряд Пеллі, з самих християнських демократів та двох-трьох безпартійних фахівців, і спиратиметься на християнських демократах, маленьких групках центру і, правдоподібно, монархістах, отже на тій самій більшості, що піддержувала й Пеллю, з тією тільки різницею, що Пелля належить до правого, а Фанфані до лівого крила християнських демократів.. Остаточно уряд Фанфані мусить дістати затвердження від парляменту.

Президент Франції Коті розпочав урядувати

Париж. — Після того, як в останню суботу, 16 січня, відбулось у Парижі з великою парадою уведення в урядування другого після останньої світової війни президента, Рене Коті має вислати у вівторок до парляменту своє звернення, з порученням зайнятися двома найважливішими сучасними проблемами Франції: вирішенням справи західньо - европейського оборонного пакту, що поділив Францію на два ворожі табори, і покласти кінець повсякчасній загрозі нових страйків, які паралізують все життя країни. Хоча за французькою конституцією президент не має формального права проявляти законодатну ініціятиву, як це робить президент ЗДА, проте його звернення може підкреслити ті найважливіші справи, що вимагають якнайскоршої розв'язки. Сподіваються, що останній президент Оріоль ,який має 69 років і авторитет якого високо зріс в останніх роках, далі гратиме активну ролю у французькому політичному житті. Закордонні кореспонденти підкреслюють, що маси французів радісно вітали на вулицях Парижу нового президента Коті, і що в усіх цих маніфестаціях комуністи зовсім не брали участи.

● **Сенатор Карл Е. Мундт** заявив на слідстві, що Геррі Декстер Вайт, який був заступником секретаря скарбу, 1943 року дозволив большевикам видрукувати 255,000,000 американських долярів, передавши їм для цього кліші, папір та фарби. Мундт домагається закону, який ґарантував би більшу безпеку під час друкування грошей.

АЛЬЯНТИ Й СОВЄТИ ПОРОЗУМІЛИСЬ ЩОДО БЕРЛІНСЬКОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ

ЗГОДА В МАЛІЙ СПРАВІ ПРИМІЩЕННЯ КОНФЕРЕНЦІЇ НЕ ЗМЕНШУЄ СУМНІВІВ ЩОДО ВИСЛІДУ КОНФЕРЕНЦІЇ. — У СПРАВІ НІМЕЧЧИНИ НІ В ОДНОМУ ПУНКТІ НЕМА ЗГОДИ.

Берлін. — Конференція чотирьох міністрів закордонних справ напевно почнеться 25 січня ц. р., бо у висліді 10-денних переговорів між представниками високих комісарів у Німеччині прийшло остаточно до згоди в справі приміщення, де має відбуватись конференція. І так, вирішено, що в першому тижні конференція засідатиме в будинку колишньої альянтської контрольної комісії у західній частині Берліну, в другому тижні — в будинку совєтської амбасади у східній частині міста, а третього тижня — знову там, де спе шу, отже в Західньому Берліні. Далі місце конференції залежатиме від її власного рішення. У цій справі видано коротке офіційне повідомлення, наприкінці якого сказано, що відпоручники високих комісарів обговорюють різні технічні подробиці, зв'язані з цією конференцією. До цих „технічних подробиць" належить влаштування двох пресових центрів біля двох призначених на конференцію будинків. Це порозуміння є компромісом, що настав у висліді двох первісних суперечних становищ західних альянтів, які хотіли, щоб уся конференція відбувалась в західній частині Берліну, і становища Совєтів, які хотіли, щоб конференція відбувалась у совєтській зоні. Цей компроміс у чисто технічній і другорядній справі приміщення в нічому не збільшує оптимізму щодо самого висліду конференції. Західньо - німецька преса висловлюється дуже скептично про можливості позитивного закінчення Берлінської конференції, при чому вичислює 5 найважливіших питань, в яких совєтське й західньо-альянтське та німецьке становища діяметрально суперечні: 1) загальнонімецький уряд, 2) загальнонімецькі вибори, 3) мир з Німеччиною, 4) відбудова німецької збройної сили і 5) німецькі східні державні кордони. Німецькі комуністи, очевидно за наказом з Москви, ведуть далі посилену пропаґанду за об'єднання Німеччини, рекомендуючи совєтську базу об'єднання. зокрема вимагаючи, щоб Німеччина взяла участь в конференції чотирьох міністрів закордонних справ у Берліні, вислиавши спільну делеґацію від східнього й західнього німецьких урядів. Західньо-німецький уряд відкидає всі ці концепції, стоячи на принциповому становищі, що східній, Совєтами наставлений, комуністичний уряд нікого, крім комуністичної партії, не репрезентує і тому Західня Німеччина не може ставати з ним на рівну стопу. Брак компромісу в усіх точках між західньо - німецьким урядом і німецькими комуністами є, за висновками німецької преси, заповіддю повної невдачі Берлінської конференції. Як твердять німецькі комуністи, Берлінська конференція взагалі займатиметься проблемою Німеччини тільки як одним із 4 питань нарад, якими мають бути: 1) проблема Німеччини, 2) проблема конференції 5 держав із комуністичним Китаєм включно, 3) справа атомової контролі і 4) справа Австрії. Держав. секретар ЗДА, Дж. Ф. Доллес, ще перед виїздом до Берліну цього тижня має зустрітися у Вашинґтоні ще раз із совєтським амбасадором Зарубіним, із яким відбув уже одну вступну розмову про підготову до переговорів у справі контролі атомового зброєння.

Командування військ ОН в Кореї погодилось перебрати полонених

Токіо. — Ген. Голл як командувач військ ОН на Далекому Сході, у відповідь на листа голови Невтральної Комісії, яка вімовилась виконувати своє завдання до останнього дня, визначеного їй договором про перемир'я, а також відмовилась сама випустити на волю полонених неповоротців висловив своє невдоволення з цього приводу, але остаточно погодився на пропозицію Тімайї — перебрати протикомуністичних полонених вже 20 цього місяця. Комуністи не дали ще ніякої відповіді індійському генералові, який вирішив передати неповоротців тим, що їх тримали в полоні раніше, бо альянти і комуністи зайняли цілком суперечні становища у справі дальшої долі полонених, а індійці не хотіли нікому наражуватись. Гадають, що комуністи дадуть неґативну відповідь, але це не матиме великого значення, бо головною проблемою є доля не кругло 350 протиальянтських полонених, а 22,500 протикомуністичних. Щодо скликання сесії Об'єднаних Націй, яку запропонувала президентка Генеральної Ассамблеї Віля Пандіт і якої формально зажадала Індія, то продовжено термін зголошування відповідей усіми членами ОН до 29 ц. м. Деякі члени ОН, між ними й ЗДА, висловили невдоволення з приводу первісної, визначеної п. Пандіт дати для таких відповідей у дні 22-го січня, тому, що добачували в цьому тенденцію вплинути на дальше задержання в полоні неповоротців, що їх альянти рішили випустити на волю 23 січня ц. р.

В СВІТІ

● **52 старші віком** і хоровиті особи, здебільша російські еміґранти з 1917 року, вернулися з червоного Китаю через Гонґ Конґ. Після того, як багато держав відмовились прийняти їх до себе, право азилю дали їм Бельгія, Данія і Швеція. Об'єднані Нації оплатили їм дорогу на місце нового поселення

● **2 американські і 2 швайцарські** гелікоптери брали участь у рятунковій акції у Форальберґу в Австрії, де лявини спричинили велике спустошення і смерть понад ста осіб. Щоб відкопувати завалених лявиною людей, спроваджено з Фрідріхсгавену у Німеччині військові сніжні трактори та змобілізовано французьких і американських вояків на лещетах.

● **Новий автономний уряд** князя Буу Лю в індо-китайській провінції Востнаму, поборюючи розтратність в урядових колах заборонив уживати шампанське вино на офіційних прийняттях і користуватися урядовими автами при закупнах, що їх роблять жінки урядовців.

● **Білий фармер** і його дружина з африканській Кенії боронилися рушничним вогнем від сотні терористів Мав-Мав, аж поки наспіла з сусідньої оселі відсіч. Терористи спалили всі хати довкола фарми і заатакували масивний фармерський дім, звідки посилались на них стріли. Згинули три напасники й одна особа з прислуги фармера.

● **15 місяців** був зачинений будинок іранської амбасади в Лондоні, поки в минулу п'ятницю приїхав туди новий шарже д'афер з Тегерану, який представлятиме Іран до часу призначення нового амбасадора.

● **Т. зв. „стейшен вагон"**, себто фармерське особове авто, впало з 11-ма особами в ріку Мантаро в Перу. Тільки двом особам пощастило видобутись звідтіль і врятуватися.

● **Королева Єлисавета** і її чоловік князь Единбурґу приглядались кінним перегонам на перегоновому полі біля міста Веллінґтон у Новій Зеляндії. Переможцеві королева передала „королівську золоту чашу".

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобв'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ДЛЯ ЗАГАЛЬНОГО ДОБРА

З дотеперішніх звернень президента Айзенгавера до Конґресу тільки одно викликало загальне вдоволення, якщо не ентузіязм. Це — його пропозиція позбавити громадянства комуністів, засуджених судом за підривну роботу, що змагає до насильного державного перевороту. Але навіть і ця пропозиція буде ще предметом довгих дебат і ледве чи буде в цілості прийнята. Коли ж так є з пропозицією, яку спонтанно гаряче оплескували самі сенатори і конґресмени, то що тоді говорити про президентські звернення, які відносяться до таких складних проблем, як фармерська, робітнича, податкова чи соціяльного забезпечення. Над кожною з тих важливих справ будуть в Конґресі дебатувати і тим самим буде нагода розглянути звернення президента з усіх боків, пізнати глибину і ширину предложених справ, а теж розум і характер тих, що в тих справах забиратимуть голос. Буде там здорове зерно, але буде й полова, навіть демагогія ,обрахована на голоси нерозумної публіки при найближчих виборах.

Мабуть закордонна політика уряду зустріне найменший спротив в Конґресі, хоч якраз вона насувала б найбільше сумнівів. Нам здається, що, не зважаючи на гострі вирази, вона таки є продовженням давньої політики у відношенні до Совєтів. В основі це таки „політика стримування", яка тепер прибрала назву „стратеґії відплати" з запевненням, що „ініціятива по нашому боці", і що тепер уже „ми" рішатимемо, як і в якому місці „відплачуватись" Совєтам за їхню нову аґресію. Чи ця „нова" стратегія залякає Совєти, виявиться в Берліні. Отже буде незабаром нова нагода про ці справи ще раз заговорити. Тут можна хіба ствердити чесний підхід Америки до відвернення Третьої Світової Війни бодай на якийсь час, бодай на одно покоління. На такому становищі стоять обидві головні партії і щодо цього, бодай в цьому моменті ,не буде серйозних розходжень. Інша справа — домашні, внутрішні проблеми. Це вони будуть головним предметом конґресових нарад і їх вирішення заважить багато на партійному складі найближчого Конґресу.

Не можна сказати, щоб президент Айзенгавер теж не думав про найближчі вибори ,коли виготовлювано його звернення до Конґресу. Дехто навіть завважує, що поправки до закону про соціяльне забезпечення мали б ввійти в життя вже в жовтні цього року, себто якраз перед самими виборами! Вже це одно звернення президента, як заповідають, повинно б приєднати Республіканській партії багато нових прихильників. Та навіть якби так сталось, було б несправедливо дивитися тільки з цього боку на програму уряду, запропоновану Конґресові. Вона позитивна. Тому навіть бувший президент Труман, що так гостро атакує республіканців, заявив, що програма президента Айзенгавера — це програма „Нового Розподілу", себто програма попередньої демократичної адміністрації !Також п-ні Рузвелт попереджає демократів, що годі відкидати пропозиції уряду тільки тому, що вони походять від республіканців. Це вказує, що звернення президента Айзенгавера справедливо названо „чесними". Вони апелюють до розуму і шукають такої розв'язки, яка остаточно вийшла б на добре не тільки фармерам, робітникам, фабрикантам, чи ще кому, але — цілому суспільству. Коли, наприклад, надвишка самої пшениці, що нагромаджена урядом з давніх жнив, є сьогодні така велика, як передбачений збір цього літа ,то хіба цієї проблеми ніхто не розв'яже за одним махом і такого не повинен ніхто вимагати і від теперішньої адміністрації. Головне, щоб був вказаний вихід з заплутаної, і то головно політичними махінаціями, ситуації та щоб заважував як покупець не уряд, а ринок збуту, свій і закордонний ,бо він повинен бути властивим реґулятором цін на фармерські продукти. Це ,одначе, не означає ,щоб у критичних моментах не встрявав уряд і в таку справу ,як це було в минулому, коли треба було рятувати фармерство від неминучої катастрофи. Тому добре, що того роду „реґулювання" чи „плянування" не вважається уже „соціялістичним" навіть у консервативних колах обидвох головних партій і це дається завважити у зверненнях головного речника Республіканської партії. Це — поступ, це — зворот від демагогії та групових інтересів до добра нації.

СВІТ, КРЕМЛЬ І ПУБЛІЧНА ОПІНІЯ

Упривілейована ситуація совєтського уряду в порівнянні з урядами західніх демократичних держав полягає в тому ,що він не потребує рахуватися з думкою двохсот мільйонів громадян Совєтського Союзу. Тоді, коли закордонна політика в кожній демократичній державі залежить у величезній мірі від настроїв широкого громадянства, що проявляється у вільній пресі, в Совєтах нема вільної преси, ні будь-якої іншої трибуни, з якої можна б почути дійсну і нефальшовану думку сірого громадянина. Однаково засадничий курс закордонної політики, як і його окремі акти мусять — у вільному світі — діставати згоду від парляментарних установ. Деякі з таких актів вимагають великого грошового видатку, що йде, очевидно, з кишень сірих податковців, як ось, напр., велетенська допомога закордонові від Америки. Щоб перевести такі постанови, уряд у демократичній країні (зокрема і спеціяльно американський) мусить довго, пляново і послідовно, з величезним накладом енерґії і коштів, впливати на публічну опінію своїх громадян, переконуючи їх промовами, статтями, виступами в радіо- і телевізійних передачах, газетними інтерв'ю, полемікою із протилежним становищем і т. п. Маємо щораз нові наявні приклади, як публічна опінія впливає на далекосяжні рішення закордонної політики демократичних держав і як мститься на державах слабість урядів, які не вміли завчасу переконати маси громадянства, що треба вести політику — непопулярну в народі.

Усіх цих складних проблем і труднощів Кремль не знає. Він може одного дня відсуджувати від найпримітивніших чеснот німецький фашизм і другого дня підписувати пакт із Ріббентропом та славити Гітлера як великого мужа ,на те, щоб знову через день не лишати на ньому сухої нитки. Він може розстрілювати людей за само посудження їх в демократизмі і потім творити нову теорію, що якраз совєтизм є найкращою демократією. Він може розстрілювати за золоті пагони і потім начіплювати їх червоним старшинам. Він може славити Америку й Англію за їх допомогу в рятуванні Росії від німецької навали і потім провадити проти них дику наґінку. Словом, совєтський уряд може дозволити собі ставитись до мільйонів своїх громадян, як до велетенського стада баранів, які завжди мусять вірити в те, що їм говориться, і слухати того, що їм наказується, бо кожний необережно висловлений сумнів в правдивість офіційно проголошуваних „правд" є рівнозначний з самогубством сміливця.

Проте, це не значить, що покварне притакування твердженням диктаторських правителів є віддзеркаленням дійсних поглядів стероризованої маси. Знають це й самі ці правителі, бо інакше не вдержували б постійно такого гіґантського поліційного апарату, що є підвалиною всього режиму, і не піддержували б атмосфери страху щораз новими масовими репресіями з щораз нових штучно придумуваних приводів. І вони можуть легковажити собі дійсно публічну опінію навіть у таких випадках, як представлювання Берії і Деканозова, як ворогів совєтської держави та капіталістичних запроданців. Але не всилі легковажити собі дійсних поглядів совєтського громадянина, дійсної підсовєтської публічної опінії, в одному тільки випадку: в випадку війни. Вся совєтська пропаґандивна система збудована на ізолюванні громадян від зовнішнього світу і на внеможливлюванні їм перевіряти правдивість інформацій і тверджень, що ними живляться совєтські люди. Тому існує залізна завіса, яка є другим, поруч поліційного терору, наріжним каменем усієї комуністично - державної системи панування однієї партійної кліки. За мирного часу Кремль контролює залізну завісу в'їздовими і виїздовими візами. Війна валить залізну завісу і нівечить найгострішу воєнну цензуру: бо мільйони вояків входять в безпосередній контакт із зовнішнім світом. Що це дістеться вже тільки на бойовищі, через бойову лінію, це — трагічний парадокс, так само, як парадоксально звучить свята правда, що здобування червоною армією чужих територій є величезною небезпекою для Совєтів, бо загрожує внутрішнім розкладом цієї армії. Командування совєтської армії у другій світовій війні поборювало цю небезпеку так, що раз-у-раз вимінювало війська, які могли „заразитися контрреволюційними думками", перебуваючи довший час в окупаційній зоні Німеччини чи Австрії. Все ж Кремль не може підготовляти війну без такої психологічно - пропаґандивної підготови, яка сяк - так ґарантувала б йому ,що публічна опінія дійсно апробує війну і вояк не буде шукати першої нагоди, щоб піддатися.

У зв'язку з нинішнім міжнародним напруженням Захід поважно цікавиться дійсними настроями совєтських громадян. Здається, американська верхівка, зокрема військова, вже знає, що ворожі до Кремлю настрої панують передусім серед неросійських підсовєтських народів: з пізнання цієї правди прийшло теж холодніше ставлення до російської еміґрації та її фантастичних оповідань. Поза тим, американська преса записує такі цікаві моменти, як факт, що навіть в роках найсильнішої „пропаґанди ненависти", веденої в Совєтах за Сталіна ,окремі члени персоналу американської амбасади в Москві ні разу не відзначили проявів не то ненависти, а навіть якоїсь нехіті збоку совєтських громадян — при нагоді купна газет у кіосках, при зустрічі в крамницях, з носіями на залізничних станціях ,з місцевою прислугою і з випадковими непартійними інтеліґентами. Пропаґанда проти Берії була гарним для Заходу дарунком, бо вона примушувала навіть найнаївнішого совєтського громадянина до призадуми: якщо брехнею було те, що раніше, твердив Кремль про Берію, то чи правдою є те, що він твердить про нього тепер? — і скільки взагалі брехонь міститься в офіційній пропаґанді?!

Коли нині Захід ставить собі питання: які є дійсні пляни Совєтів? — то в немалій мірі криється в тому запит і цікавість, чи остаточні цілі Совєтів про панування над світом відповідають настроям і баганням совєтських мас. Минулися ті роки, коли американські вояки і старшини здивовано дивилися на втікачів із Сходу в Німеччині чи Австрії, чуючи, що вони не хочуть репатріюватись, і давали їм мудру пораду: „Коли вам не подобається Сталін — то не виберіть його при найближчих виборах!" Нині звучить це, як анекдот, але вісім років тому в американській масі було власне таке уявлення совєтської дійсности. Нині Америка, розуміючи, що таке публічна опінія у вільному світі, рахує чимало на публічну опінію в Совєтах. Тому такі зусилля ідуть, щоб говорити до тамошніх мас крізь залізну завісу. Сумнівною є віра деяких американців, що тільки революція в Совєтах скине тамошній режим. Але й слушно треба прив'язувати вагу до публічної опінії навіть в країні, де „на всіх язиках все мовчить". Бо правда лежить посередині: при могутньому стусані ззовні завалиться побудована на поліційному терорі тюрма народів ,бо тоді допоможуть цьому всі тамошні народи.

Микола Губчак

СІЧНЕВІ РЕФЛЕКСІЇ

В місяці січні відзначаємо 36-ті роковини новітнього українського національного самовизначення. Однак, при святкуваннях цієї події ми завжди поринаємо в історичні спомини, замість використати цю нагоду, як найсильніший арґумент в нашій зовнішньо - політичній акції. Проголошення 22 січня 1918 року „ні від кого незалежної вільної суверенної держави українського народу", що фактично існувала вже від 19 жовтня 1917 року, означало кінець існування тристалітньої — „єдиної неділимої".

І коли сьогодні заглянути навіть у найскупішу на інформації американську енциклопедію (хоч і в поважних виданнях повно блудів спеціяльно відносно Східньої Европи), то можна знайти бодай коротку згадку про цю визначну подію. Купіть сьогодні в „драґ-сторі" за „кводра" кишеньковий атляс і знайдете там карту СССР, на якій окремими кольорами зазначені „союзні республіки", що їх большевицька Росія змушена була потворити на місце окупованих самостійних національних держав, щоб поневоленим нею народам дати якийсь суроґат державности.

Але коли б ви перечитали всі офіційні заяви, публікації. комунікати та виснення такої відомої інституції, як Американський Комітет для визволення від большевизму, чи листування його голови адмірала Леслі Стівенса з проф. Добрянським, опубліковане в „Свободі" в вересні м. р., то не знайшли б там бодай згадки, що самостійна Українська Держава існувала по розвалі царату, чи хоч натяку на всі наші арґументи про доконане вже самовизначення. Не знайдете нічого навіть про „союзні республіки", які називаються „совєтськими територіями". „Російські групи" протиставиться „національним ґрупам" — так наче б державною нацією були лише росіяни ,називані часто також „великоросіянами".

Ми чули окреслення, що Україна — це „Пенсилвенія Росії", а недавно почули порівняння нас до Баварії. А коли б додати оті „народи Росії", які поруч „народів СССР" постійно влазять майже до кожної статті про Совєтський Союз і навіть до офіційних розмов американських політичних діячів, то треба справді багато труду, щоб всі ці помилки спростувати. Бо чи можна толерувати оправдування ,що консервативна американська публічна опінія, мовляв, привикла весь цей простір називати Росією, що це лише практична номенклятура без політичного значення. Чому ніхто не називає народів Великобританії — шкотів та валійців — народами Англії? Очевидно, це означало б попросту неуцтво в справах історії і географії.

„Національне самовизначення че ез плебісцит по упадку большевизму" називається „найкращою розв'язкою" національної проблеми, хоч ця проблема вже вирішена 36 років тому і перерішена безупинною боротьбою українського народу по сьогоднішній день. Мало цього. Очевидну дискримінацію наших визвольних змагань реклямується як винахід „модус вівенді" в українсько - російськім антагонізмі. Як може український нарід „вирішувати" свою майбутню долю тепер чи по упадку большевизму, коли він має в своїй найновішій історії 22 січня, Крути, Листопадовий Зрив, Базар, Хуст, Броди і епопею УПА? І тому лише, а не через незнання національних проблем у Східній Европі, не може і Америка „вирішити" майбутню політичну структуру цих просторів. Але Америка може і повинна допомогти поневоленому, але сьогодні вже державному українському народові через позитивне ставлення до боротьби за відновлення окупованої большевицькою Росією — Української Держави так як допомагає нині балтійським народам, проводячи в Конґресі дослідження окупації цих незалежних держав Росією в 1939 році. А коли б навіть теорія про „непередрішення" мала якесь історичне узасаднення, то ми могли б пригадати, що в першій світовій війні альянти визнавали Польський Національний Комітет за речника польської справи задовго перед самовизначенням польського народу (11 листопада 1918), як рівнож Чехословацьку Раду; а домагання президента Вілсона про створення незалежної Польщі, хоч не збудувало її але спричинилось, як самі поляки признають, до устабілізування польської проблеми на світовім політичнім форумі.

Який властиво глузд має отой „принцип невтральности", якому заприсягнувся служити АКВБ, коли сьогодні Керенському цілком непотрібно „зберігати Росію від розподілу", бо ж ані УКК, ані хто інший з неросіян не збираються „розподіляти Росії" — себто приблизно того простору, який називається нині Російською Соціялістичною Федеративною Республікою". Кажемо — приблизно ,бо до РСФСР большевики включили деякі етнографічно неросійські области.

Українська сторона вже досить виразно заявила ,що вона не бажає нічого іншого — лише усунути російсько-большевицьких окупантів з України.

Якщо дехто ще думає, що так званий СССР — твір большевицької Росії, створений для прикриття окупацій підбитих народів та баламучення світової опінії — це те саме що Росія, то чому українці в Києві, з якими говорила пані Пірл Места ,не гордились, коли вона називала їх росіянами, а, навпаки, обурювались і відчували це немов удар в лице?

Нас не дивує також, коли Ніколаєвський баламутить в „Н. П. Таймсі" американську опінію, пишучи про „ефемеричну політичну незалежність" України після першої світової війни. Дискримінація української державности — це також конечність в стратеґії російської імперіялістичної кліки. Однак, світ мусить від нас довідатися, що Українська Держава була визнана 19-ма державами „де юре", а 4-ма „де факто", що УНР вела затяжну війну з большевиками, переживши „демократичну" республіку Керенського, яка дісталась большевикам в руки без бою.

Замість говорити про „большевизм", треба правильніш говорити про „російський большевизм", бож він народився в 1917-му році не в Києві чи в Мєнску, а в Петрограді.

Чи подумали ті круги, які хочуть вести боротьбу лише проти большевизму, а в жадному разі проти російського імперіялізму, — яка була б моральна сила західніх альянтів, коли б вони, проголошуючи в другій світовій війні боротьбу з „нацизмом" — заявились за „непередрішення" майбутньої долі Австрії, Чехії та Польщі, окупованих Гітлером та включених до „Великого Райху". Чи можна дискримінувати Україну лише тому, що Польщі вдалося у великій мірі завдяки західнім альянтам, проіснувати самостійно 20 років, а Україні лише три, а юридично шість, бо до часу створення так зв. СССР ,совєтська Україна на міжнародному форумі була формально самостійним чинником?

Ліквідація СССР лежить, одначе, передусім в інтересі самої Америки. Знищення самого лише режиму може зменшити розгінну силу російського імперіялізму, позбавленого свого союзника — інтернаціонального комунізму, але не зліквідує постійної загрози для Европи і Азії, а тим самим і Америки. А традиційний російський імперіялізм — це не те саме — як думає експерт східньо-европейських справ Юджін Лайонс, — що британський та французький колоніяльні імперіялізми, які або вигибають або перетворюються в модерну спільноту народів.

ЩЕДРИК, ЩЕДРИК...

Молюнок артиста-маляра М. Бутовича, нагороджений Українським Інститутом Америки на 2-гій Мистецькій Виставці в Ню Йорку минулого тижня.

ЩЕДРИЙ ВЕЧІР

День погасає й рожеву скатерть по заході сонця небеса згортають. Синіє темний ліс на білому просторі снігів. На зблистих віконцях хат — мороз малює казкові квіти. В садах дерева останнім відблиском сонця рожевіють. Мов в золотисті обручі граються янголи на небесах і зорі засвічують.

Господарі виносять вівсяні дідухи з хат. На рівні жмути солому з дідухів розділяють і перевесла скручують. У сад ідуть і кожне дерево перевеслом обв'язують.

Груші в снігових кожухах, крíслатенькі вишні, широкогилясті яблуні й малесенькі щіпки — святою соломою пристроєні.

Щедрівники від ранку сирі яйця випивають, щоб ввечері гарно щедрувати. Ще люди вечерю кінчають, а їхні обличчя вже в шибках, за квітами морозу так і сяють. Дівчата в писаних кожушках, вовняних хустках, руки в рукави поховали, громадою під вікном стали. Позаду великі, а менші напереді, а то й такі малі ,що ростом з сніговими заспами рівняються. А виспівують голосніше за старших.

І щедрівки за щедрівками линуть у небеса, наче лунка мелодія дзвінків. Жителі в хатах — під вікна підступають, а то й на пороги виходять, щедрівок слухають. А знають щедрівники, хто в якій хаті живе. Чи статній господар, чи добра господиня, де дочка гарна, в кого сини, як соколи.

Перед хатою, де дівчина гарна, щедрують:

Ой у саду,
Саду — винограду
Росла лелія.
— А хто її садив?
— Панна Марія.
Щедрий вечір!

Як у господаря син, то йому так щедрують:

Ой устав наш панич
Рано — ранесенько,
Ще ясне сонечко
Не сходило.
Щедрий вечір!

А як у хаті сирота живе, то й сироті щедрують:

Зійшли з неба
Три янголи —
Щедрий вечір!
До сирітки вбогої
Пішли т и янголи —
Добрий вечір!

А вдові вдовину щедрівку заводять:

Ой стала, стала
Вдові церквонька
На подвір'ю —
Щедрий вечір!
А в цій церквоньці
Двері золотії
І престоли тисовії,
Щедрий вечір!

Щедрівники за щедрівниками переходять, і кожний гурток щось нове виспівує: про райське дерево; про те, як св. Петро срібними ключами двері раю відчиняє; як пан господар у пишних теремах столи застеляє; як Мати Божа по раю ходить.

Щедрівники вичаровують чарівні картини перед очима слухачів і в душу навівають благодійну ясність.

Потім метне метелицею селом, і тільки десь здалеку ще залунає загублена щедрівка.

І село вмовкає. Щедрий вечір зникає за лісом, що в самоцвітах пишається.

Катря Чагар

Л. Печинська

НЕВИННИЙ ПРИЗНАЄТЬСЯ ДО ВИНИ

(2)

— Ось тут Розенберґів судили за зраду і всі говорять, що це злочин, — присуд смерти. А знаєте, що б було, якщо б Розенберґів за такі провини судили в Совєтах? Поперше вони признались би не тільки в тому, що вони викрали таємницю атомової бомби, але й в тому, що, при тій нагоді, хотіли цією бомбою зірвати Кремль і отця народів. А по всій країні відбувалися б — в кожному найменшому колгоспі — збори, де змучені трудящі, цілими годинами вислуховували б комуністів із районового центру і виносили б резолюції про обурення гидким вчинком найманих аґентів капіталістичної розвідки. В усіх часописах писалося б про „покидьки людського роду", і ніодин часопис, і ніодин автор не відважився б написати ніодного рядка в їхню оборону. А ось тут, в цій страшній капіталістичній країні, хто тільки хотів, міг і писав скільки йому влізло в оборону Розенберґів.

Чи ви думаєте, що всі, — в душі, — там дійсно засуджували б Розенберґів? Мусите признати, що хоч один з громадян був би переконаний, що вони невинні. Але чи він відважився б написати хоч рядок в їхню користь? Ні! Знаєте, чому ні?

— Не знаю, — трохи перелякано говорить сусіда і підозріливо дивиться на мене.

— А тому, що ніяка газета не видрукувала б того, бож там свободи преси немає. І не тільки, що не видрукувала б, але мусіла б негайно донести про це в МВД — це така тамошня таємна поліція — і його негайно заарештували б і розстріляли або вислали б на двадцять років на північ в табори.

— Редакція не повинна доносити, резонно відповідає сусіда, але знову збентежено затихає, перехопивши мій обурений погляд.

— Як то не повинна доносити? Якщо б і не хотіла доносити, то мусить!

— Мусить?

— Ясно, що мусить. Звідки редактор знає, що той лист написав дійсно хтось щиро. Він насамперед думає, що той лист прислав йому аґент МВД, а таким аґентом є там щонайменше кожний двадцятий з громадян. Так ось аґент написав і чекає, що редакція буде діяти. Якщо редакція не зголосить цього листа до МВД, то значить вона зрадник народу. І це значить, що увесь склад редакції за два-три дні буде заарештований. На суді вони всі признаються, що мали контакт з буржуазною розвідкою та що хотіли отруїти Маленкова...

— Але ж це неправда! Вони не хотіли отруїти...

— А лікарі, що признавалися, хотіли отруїти? Або ось, — дивіться. Всі ваші часописи постійно пишуть про розквіт української культури під совєтами та що там ніякого утиску ніколи не буває. Пишуть?

— Пишуть.

— І всі совєтські газети тільки про це і писали. Ні в одній ніколи не було, що там щось робиться недобре. Правда?

— Правда.

— А ось бачите, що тепер: Берія і ще раніше Мельнікова „звільнено" за „грубші помилки... у виконанні національної політики". Значить, помилки були. І ці помилки люди бачили, — чому ж ніхто ніколи не відважився про них написати. Не знаєте? То я вам поясню. Тому, що в фашистській державі критика неможлива. Там найбільше можна критикувати за невиконання завдань партії та домагатись посилених темпів праці. А політику не вільно. Якщо б навіть хтось відважився критикувати, то... мусів би признатися в МВД, що хотів отруїти Маленкова. І тоді всюди всі мусіли б вимагати для нього покарання смертю, — розчавити гідру... а не так, як тут в Америці, що всіх шпигунів захищає хто тільки й як тільки хоче...

Бачите, тут до Розенберґів приходили їхні оборонці, їх могла відвідувати родина, після їхньої смерти їм справили урочисті похорони, а під час похоронів виголошували промови проти американського уряду. А чи ви чули хоч про один випадок, коли до смертників в СССР допускається хтобудь із їхньої рідні, що їхнє тіло видається для прилюдного похорону й що хоч хтонебудь колинебудь, — не тільки під час похорону, але взагалі, — виголосив в Совєтах протидержавну промову. Чули? Щоб хтонебудь тепер заступився за Берію, — чули?

Сусіда знову думає і відхає. — Не чув!

— Бо й не було того ніколи. Родина ніколи не знає, де поховано застріленого чи повішеного. І навіть питати не сміє. Та й родина рідко коли лишається там жива після того, бо вона родина „ворога народу". Вона не має права жити. Її вивозять на Сибір. І не тільки її саму, але і її приятелів та усіх, з ким вони переписувались. Знаєте ви про це? А тут ніхто родини не мучить. Як ніби це не родина „ворога народу". Зрозуміли?

— Зрозумів... — відповідає з сумним докором Микола Андрійович. Потім довго мовчить. І мовчки встає, прощається і виходить, виносячи на своїх зігнутих плечах увесь тягар моїх роз'яснень.

Кінець

ПРО УКРАЇНСЬКЕ РІЗДВО НА МІЖНАРОДНОМУ ВЕЧОРІ

В грудні місяці при Колюмбійському університеті, в приміщенні проф. Нортона, був організований інтернаціональний Різдв'яний вечір для американських та чужинецьких студентів з різних країн світу. Святочний вечір був організований Комітетом Колюмбія Деймс (організація жінок професорів при Колюмб. університеті).

Програма цього вечора була побудована так, щоб краще пізнати культуру, релігійні традиції та національні звичаї інших народів світу, з ціллю творення відповідних міжнародних взаємин. На цей вечір були запрошені професори з дружинами, члени Колюмбія Деймс і деякі американські студенти.

В програмі були три доповіді: Релігійний Різдв'яний обряд України, Італії та Австралії.

На доповідачів були запрошені: Катерина Кохно з України, Тереза Лямендоле з Італії та Айсля Стемр з Австралії.

Перед офіційною частиною проф. Кліранс Лінтон, „едвайзор" (дорадник) для чужинецьких студентів, запросив деяких чужинецьких студентів на св'яткокий родинний обід. На прийнятті крім його родини та Президентки Колюмбія Деймс, були присутні студенти з Італії, Австралії, України, Норвегії та Зах. Німеччини. Прийняття відбулось в надзвичайно милій і дружеській атмосфері. Після обіду присутні просили чужинецьких студентів подати короткі інформації про культуру та стан освіти в їхніх країнах. Крім того були порушені питання про політичний устрій і економічне положення кожної країни, з якої були присутні студенти. Найбільше зацікавлення проявляли до інформацій про Україну та про післявоєнну Німеччину. Інформації про Україну подавала Катерина Кохно. Вона подала коротку історію большевицької дійсности на Україні і висвітлила суть освітньої політики большевиків.

В своїх інформаціях К. Кохно підкреслила, що не дивлячись на жахливий масовий большевицький терор, український нарід продовжує визвольну боротьбу проти найнебезпечнішого ворога людства, яким є московсько-большевицький імперіялізм. Особливе враження справило на присутніх, коли вона розповідала, як очевидець, реальні картини масового штучно викликаного голоду в Україні, підкреслюючи, що це сталось після комуністичних господарських реформ в країні, яка завжди була житницею Европи.

Дуже милою несподіванкою був виступ студентки з Італії Терези Мемендоли, яка оповідала присутнім також про Україну, бо під час другої світової війни, вона була в Україні як мед. сестра. Вона оповідала свої враження про Київ, Харків, Львів і деякі українські села. Тереза Мемендоля захоплено висловлювалась про гостинність українського народу. Крім того вона підтвердила інформації К. Кохно, як совєтська комуністична влада та їх поплентачі, відступаючи за Волгу, вистрілювали людей в НКВД, знищували та отруювали запаси харчів, лишаючи на призволяще своїх „совєтських граждан", позбавляючи їх навіть води і світла. На кінець вона дослівно сказала, що дуже любить українців і співчуває їхній тяжкій історичній долі.

Цікаві інформації подавала представниця з Німеччини Еріка Радуш, яка недавно приїхала з Берхтесґадену.

Після прийняття, дружина проф. Лінтона повела всіх присутніх до помешкання проф. Нортона на Ріверсайд, де відбулась офіційна частина з запланованими доповідями.

Помешкання проф. Нортона було переповнене. Поява чужинецьких гостей будила загальне зацікавлення присутніх, всюди відчувалась святкова Різдв'яна атмосфера. Після вступного слова президентки Колюмбія Деймс, дружина проф. Лінтона представила доповідачів.

Перша доповідь була: „Різдво в Україні". Доповідачка Катерина Кохно у вступному слові подала коротенький нарис історії України, після чого з'ясувала новий український різдв'яний обряд, поєднавши найкращі елементи різдв'яних релігійних традицій з різних частин української землі. Доповідачка підкреслила, як в українському Різдв'яному обряді мітологічні елементи з преісторичного періоду поєднані з абсолютними ідеями християнської ідеології, що базується на християнській філософії.

Коли доповідачка розповідала, як колись святкували Різдво Христове в українських селах, то присутні переривали її вияснення оплесками і захоплюючими вигуками.

В кінці доповіді К. Кохно драматично представила присутнім, як совєтська атеїстична влада ганебно знищила всі ці гарні релігійні звичаї та майже все духовенство УАПЦ та української греко-католицької Церкви на Україні. Вона зауважила, що ще перед другою світовою війною комуністична влада знищила понад 2000 священиків, 32 єпископів, 1 архиєпископа, 2 митрополитів і маси вірних УАПЦ на підсов. Україні. Вона подавала конкретні факти; якими нечуваио жорстокими методами большевики мордували духовників по тюрмах, як примушували їх зректися перед масами релігії та віри в Бога і в яких умовах працювало і гинуло духовенство по концентраційних таборах Сибіру. Вона підкреслила, що не дивлячись на всі ті переслідування, мученики обох українських Церков не зреклися своїх релігійних вірувань, а свідомо пішли як і Христос на Голгофту і згинули подібні до перших християн.

Після доповіді слово взяла дружина проф. Нортона й на велике здивування всіх вона почала зворушливо розповідати про Київ, який вона відвідала разом з американською делегацією в 1937 році. Вона захоплено розповідала про наше національне мистецтво та архітектуру наших церков. Однак вона зауважила, що церкви були перетворені в антирелігійні музеї, та ще для інших цілей. Пані Нортон заявила, що вона свято вірить, що прийде той час, коли український нарід зможе вільно святкувати своє чудове Різдво і молитись у своїх прекрасних храмах.

Після цього Пані Аймя Стемп доповідала про Різдво в Австралії. З її доповіді можна зробити висновок, що австралійський Різдв'яний обряд майже не різниться від англійського. Потім Тереза Лямендоля мала доповідь про Різдв'яний обряд в Італії.

Після доповідей були відіграні плити українських колядок, які присутні сприйняли з великим зацікавленням і захопленням.

Також в супроводі фортепіяна були відспівані американські колядки. Взагалі весь вечір пройшов в надзвичайно святковій і дружелюбній атмосфері.

М. Н.

Бути членом Українського Народного Союзу, значить належати до такої української організації, яка об'єднала в Америці й Канаді найсвідоміші українські сили в одну ідейну спільноту та поставила її на службу нашим країнам та нашому поневоленому українському народові!

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

Менвіл, Н. Дж.

З весілля новоприбулих на допомогово-харитативні цілі.

День 14 листопада остане подвійним святом для новоженців Тетяни, дочки о. Степана і Анни Кіржецьких, та Богдана Ясінського, бо це був день їхнього вінчання — їхнього особистого щастя, в якому одначе не призабули українського залишенця в Европі.

По прегарному благословенні та церковній відправі (в якій брало участь п'ять священиків і хор) відбулося прийняття для родини та близьких приятелів.

Під час гостини промовляли Всч. о. Соловій, о. Ст. Кіржецький, батько молодої, і о. д-р Вілянич. На кінці забрала голос п. Марія Голуб, яка звернулася з гарячим проханням до присутніх, щоб вони разом з молодою парою в цю радісну хвилину не забули тих, які помочі потребують...

Це наші залишенці: діти, які щойно починають радіти життям, а чахотка підкошує його; це старші віком, якнм сили недостає можливо і встати; це наші інваліди, які власною кров'ю платили, щоб нам і прийдешнім поколінням краще жилося.

Ми живемо у вигодах, маємо доми, авта і призабуваємо в яких умовах проходило життя у таборах...

Я знаю, твердила п. Голуб, — що кожний з нас прощаючи табори обіцював своїм родичам, приятелям допомагати.

Чи ми дотримуємо ці приречення!?

Ми, які ще так недавно покинули рідні землі, мусимо в першу чергу бути прикладом для байдужого окруження. Тому, хай в свят-Вечірню годину кожна українська родина по закурених снігом таборах при Святій Вечері згадає тих, які з-за океану пам'ятають своїх залишених братів. Це буде найкращий подарунок братові, а заразом подяка землі, на якій вільно живемо — закінчила бесідниця.

Два тижні пізніше відбулися „пересувини" в домі молодого. Гості, за принятим звичаєм, на пропозицію п. Т. Ковальського, зібрали молодятам гроші.

Одначе молоді попросили жертводавців, щоб за їхньою згодою зібрані гроші відіслати до комітету як різдвяний дарунок для української дітвори в Европі.

Оттак обі збірки принесли $72, які переслано до Укр. Кат. Комітету та ЗУАДК-у.

Дорогий Читачу! Коли читатимеш оці рядки, призадумайся над одним: чи не пройшов ти попри нагоди, на яких можна було зібрати лепту на наші допомогово - харитативні цілі? Бо не голословні заяви більшої чи меншої любови брата, а добра воля і лепта — оця моральна і фінансова база існування нашого суспільства, будуть найкращим показником живучости нації!

Марія Ясінська-Мурована.

Бристол, Па.

Прикладні іменини.

З нагоди іменин п. Андрія Галайдіди 12 грудня м. р. зібралася в його домі родина та приятелі, що за виставно прибраними столами мило провели час на культурній гутірці, згадці про минуле, співі та слуханні численних плит з рекордами капелі Бандуристів. Приявні не забули полинути думкою в скитальчі табори, санаторії та сирітські захисти й у висліді цього провести грошову збірку в сумі $18 на залишенців у Европі. Ці гроші переслано до ЗУАДК в Філаделфії.

На залишенців пожертвували: по $2: Г. Мончук, М. Волинець, М. Копаниця, А. Галайдіда; по $1: М. Васильків, О. Татомир, О. Поліщук, Г. Глушок, М. Місюк, М. Запоточний, М. Мрочко, С. Васильків, Іван Сухенко і Андрій Галайдіда.

Гість.

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЗУАДКОМІТЕТУ В СПРАВАХ ПЕРЕСЕЛЕННЯ

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет повідомляє, що вже видано нові форми ашурансу для полагодження справ переселення згідно з новим іміграційним законом для втікачів з 1953 року. Покищо є лише форми ашурансу означені „ДСР — 1" для індивідуальних справ.

Всі допомогові організації, включно із ЗУАДКомітетом, роблять дальші заходи для упрощення процедури полагодження справ переселення на цей новий закон. Будуть ще інші форми ашурансу для полагодження справ переселення при допомозі цих допомогових організацій — упрощені.

Та хто бажає полагодити справу індивідуально, тоді може вже звернутись до канцелярії ЗУАДК на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.
P. O. Box 1661, Phila. 5, Pa.

і йому будуть вислані поотрібні формулярі ашурансу для переселення означеного імігранта індивідуальним спонзором.

Про дальші вислідн заходів для упрощення справ переселення на новий іміграційний закон буде повідомлення.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет.

Нюарк, Н. Дж.

На допомогу залишенцям.

На власній фармі бувшого скитальця Макара Сидоренка біля Нюарку, зібралось невелике товариство бувших скитальців, для зустрічі Нового Року. О 12 годині почались привітання, побачення на новенький 1954 рік та спогади про минуле скитання по таборах Ді Пі.

Коротеньким словом п. Г. Д. нагадав присутнім, що не всім таке ж щастя Бог дав; багато братів-українців іще лишилося по таборах Німеччини, Австрії, других країнах, які чекають на нашу допомогу, закликав присутніх скласти залишенцям посильну допомогу.

Всі живо відгукнулися на заклик і на руки п-на Т. Д. зложили $18.50.

Гроші переслані до Централі ЗУАДКА в Филаделфії.

Жертви зложили: по $5: Макар Сидоренко і Григорій Добуш; Г. Дац $2.50; по $2: М. Бистрицький, П. Яковенко, П. Козар.

Присутній.

ПОВІДОМЛЕННЯ

В СПРАВІ ВИБОРУ ДЕЛЕҐАТІВ ПО ТИХ ВІДДІЛАХ У. Н. СОЮЗУ, ЯКІ МАЮТЬ МЕНШЕ НІЖ 60 ЧЛЕНІВ.

Статут У. Н. Союзу постановляє, що відділ, який має менше ніж 60 членів, може злучитись з іншим відділом, який також має менше ніж 60 членів, і коли так злучені оба відділи матимуть разом 60 членів, тоді вони матимуть право вибрати одного делеґата з одним голосом. Одначе, коли обидва злучені відділи матимуть більше як шістьдесять, але менше як сто членів, у такім випадку ці два злучені відділи будуть управнені до вибору одного делеґата з двома голосами.

Щоби приступити до вибору делеґата, такі відділи повинні насамперед перевести на своїх зборах ухвалу щодо злуки з іншими відділами. Опісля ці два відділи, що постановили злучитись, повинні відбути спільно збори й на цих зборах вибрати делеґата й заступника. Делеґатом на таких зборах буде вибраний той, хто отримає більшість голосів присутніх голосуючих членів, без різниці, в котрому зі злучених відділів він є членом.

Коли ці два відділи, що бажають злучитися, знаходяться далеко один від одного, так що не можуть відбути спільних зборів у справі вибору делеґата, в такім випадку, якщо вони інакше не умовляться, відділові, що має більше число членів, прислугує право на делеґата, а відділові з меншим числом членів, право на заступника делеґата.

Ті всі відділи, які прийдуть до спільного порозуміння в справі вибору делеґатів і їх заступників, повинні якнайскорше повідомити про те головну канцелярію У. Н. Союзу, а головна канцелярія вишле зараз відповідні повновласти.

Щоб уможливити спільне порозуміння між цими відділами, що не мають 60 членів, подаємо понижче число відділу, число членів у поодиноких відділах та імена й адреси секретарів тих відділів:

Від.	Ч.Ч.	Ім'я і прізвище секретаря і його адреса
4	21	Wasyl Czerepaka, 144 Essex St., Jersey City 2, N. J.
6	35	Andrew Wowk, 3 Whitman St., Hastings on H., N. Y.
10	51	Vasil Hlywa, 15 Bridgeport Ave, Shelton, Conn.
12	21	Mychajlo Kuzma, 392 Bellevue St., Hartford 5, Conn.
15	36	Eustachij Flys, 221 Channing St NE, Washington 2, DC.
16	35	Nicholas Moskal, 117 Maple Ave, Spring Valley, N.Y.
17	51	Peter Pletchy Jr., 213 Patterson Ave, Duquesne, Pa.
18	37	Anna Pupchik, 168 Derby Ave, Seymour, Conn.
19	6	John Yaworsky, RD 2 House 27 Tide, Homer City, Pa.
23	51	Samuel Shuran, 8 Rufus St., Ansonia, Conn.
24	52	Nicholas Szczur, 223 N Holland St., Rankin, Pa.
26	15	Anna Pipa, 507 S Oakwood, Beckley, W. Va.
30	55	Michael Phillips, 311 1st St. Lyndwood, Wilkes-Barre, Pa.
32	15	Metro Semenko, Box 124, Forbes Road, Pa.
34	16	Mary Ustan, 2522 Mayfield Ave, Ambridge, Pa.
40	32	Walter Witkowski, 1431 E 7th St., Erie, Pa.
41	26	Michael Terpko, 121 14th St., Jeanette, Pa.
43	21	Helen Kowal, 62 Owego St., Simpson, Pa.
47	51	Mary Zablosky, 438 5th Ave, Bethlehem, Pa.
48	33	Alex Mazyla, 99 Spruce St., Wilkes-Barre, Pa.
49	57	Nicholas Yurechkiw, 239 Franklin Ave, Toronto 9, Ont.
51	39	Steve Bobick, Lock Box 94, Yatesboro, Pa.
60	32	Frank Marcinowsky, Box 105, Lundys Lane, Pa.
61	37	Anthony Skubiak, RD 1 Box 53C, Latrobe, Pa.
66	42	Leon Fedyniak, 1443 York Ave, New York 21, N.Y.
68	9	Irene Chopyk, 36 Rockview St., Palmer, Mass.
72	38	Anna Keller, 309 S Martin St., Titusville, Pa.
73	53	Dmytro Lobodiak, 5 Handy St., Providence 9, R.I.
74	35	Jennie Kuch, 1227 Rear Cascade St., New Castle, Pa.
77	33	Peter Fedash, PO Box 308, Yorkville, Ohio.
78	37	Michael Szayniak, Post Office, Minersville, Pa.
79	10	Pelagia Seredynska, RFD Box 39 U. Mills, Broadalbin. NY.
80	36	Michael Markiewicz, 566 Forsyte Ave, Calumet City, Ill.
82	36	Wanda Macharyas, RD 2, New Alexandria, Pa.
88	11	Emilian Maykowskyj, 212 W 4th Ave, Spokane 4, Wash.
89	27	Harry Tymus, 41 Vine Alley St., Etna 23, Pa.
92	14	Gabriel H. Pelech, 1809 SE 41st Ave, Portland 15, Ore.
93	52	Philip Benkowsky, 240 High St., Pawtucket, R.I.
95	24	Tymko Huryn, Penn St., Bath, Pa.
98	55	John Chorney, 7 S Carbon St., Shenandoah, Pa.
101	16	Stella W. Peanoske, Box 326, Export, Pa.
108	57	Mary Siliko, 2169 Bunts Rd., Lakewood 7, Ohio.
110	7	Andrew Blawuciak, 103 18th St., Vandergrift, Pa.
111	32	Mary Viscum, 630 Williamson Ave, Joliet, Ill.
113	59	Mitchell Hodczak, 308 W 2nd Ave, Derry, Pa.
114	54	Alexander Kaluznyj, 1245 N. Damen Ave, Chicago 22, Ill.
118	48	Michael Sarachman, 1134 Marshall Ave, Pittsburgh 12,, Pa.
119	56	Mary Bilan, 193 Reed Ave, Campbell, Ohio.
122	29	Karol Sidzinski, 131 School St., Taunton, Mass.
126	45	Harry Dydiw, PO Box 31, Slickville, Pa.
128	44	Parania Czopik, 523 E. Broadway Ave, Clifton Heights, Pa
129	14	Michael Jarsky, 146-22 22nd Ave, Whitestone, L.I., N.Y.
134	57	Anna Klim, 311 Grant Ave, Carnegie, Pa.
135	22	John Lashinsky, Smoke Run, Pa.
138	45	Simon Kunikewich, 1052 Hebron Ave, Glastonbury, Conn.
139	56	Dmytro Koszil, 6323 S. Sacramento Ave, Chicago 29, Ill.
141	21	Konrad Suprunowicz, 2442½ T St., Lincoln 3, Neb.
144	47	Nicholas Chomko, 103 S 7th St., Scranton 5, Pa.
148	37	Fewronia Bilenki, 1403 Decatur St., Baltimore 30, Md.
149	55	Mary Steckow Dicky, 22 Franklin St., Lackawanna 18, N.Y.
152	54	John Bakum, 77 Campfield St., Irvington, N. J.
154	23	Michael Tkatch, 77 Ridge St., Glen Lyon, Pa.
157	15	John Zwarycz, 127 Martin Ave, Clifton, N. J.
159	40	Michael Kaminski, 306 N. Cameron Ave., Scranton 4, Pa.
160	57	Mathew Kostyshyn, 145-02 Liberty Ave, Jamaica L.I., N.Y.
162	15	John Wasylkiw, 335 S. Main Ave, Scranton, Pa.
165	56	Mary K. Pelechaty, 3318 Stickney Ave, Toledo, Ohio.
166	26	Michael Gelembiuk, RD 3, Pottstown, Pa.
169	12	Paul Gazdy, 33 Broad St., Pringle, Kingston, Pa.
172	43	Michael Moroz, Box 162, Whippany, N. J.
174	13	Nick Sawran, 11 Pleasant View Ave, Washington, N. J.
181	53	Peter Lapchinski, 155 Transit St., Woonsocket, R. I.
185	31	Michael Romanyshyn, 1131 Lackawanna St., Mayfiled, Pa.
186	41	Julia Bavolack, 74 S Tamaqua St., McAdoo, Pa.
187	44	John Chuprun, 301 Union St., Taylor, Pa.
188	21	Theodore Chariton, RFD 1, Durhamville, N. Y.
190	18	Marion M. Nohitch, 508 Maryland Ave, Peoria, Ill.
193	24	Nicholas Tutka, 114 Lincoln St., Taylor, Pa.
195	18	Mitro Behiniak, 625 Harrison Ave, Peekskill, N.Y.
196	25	Nicholas Ciniurczyn, 222 Washington St., Jersey City 2,N.J.
197	12	Steve Kostecki, 1208 G. St., Madison, Ill.
198	8	Anna Sydor, 18 King St., Port Jervis, N.Y.
199	48	Hrynko Maturniak, 62 Chesnut St., Amherst, Mass.
201	26	Roman Tenetylo, 110 E. Moser Ave, Coaldale, Pa.
202	19	Mary Zewan, 133 Cottage St., Auburn, N.Y.
203	40	Olga Zuk, 60 E. 3rd St., New York 3, N. Y.
205	19	Paul Krepich, 141 Franklin Ave, Palmenton, Pa.
207	57	Alexander Sielski, South Deerfield, Mass.
208	12	Jacob Stadnir, 1210 Foster St., Scranton, Pa.
209	22	Joseph K. Ginda, 72 Leick Ave, Carteret, N. J.
210	58	Michael Franko, 1249 Edison Ave, Bronx 61, N. Y.
212	39	Catherine Blish, 4340 Wood St, Wheeling, W. Va.
214	11	Peter Cherwoniak, 1012 W. 32nd St., Chicago 8, Ill.
215	30	Elias Nazar, 206 East Ave, Hornell, N. Y.
216	28	Anna Sosnowska, 835 W. 122nd St., Chicago 43, Ill.
222	39	John Billick, 656 W. 117th St., Chicago, Ill.
224	35	Joseph Ercha, 18 Buffum St., Salem, Mass.
225	9	Frank Komar, Box 58, Desloge, Mo.
226	31	M. Ruszczyckyj, 3331 W. 33rd Ave, Denver 11, Colo.
227	23	Peter Saupp, PO Box 8, Smith Mill, Pa.
228	38	Rosie Urenko, 242 Arton St., St. Clair, Pa.
231	8	George Litwinetz, 136 E. Garibaldi Ave, Nesquehoning, Pa.
232	41	John Pandrak, 635 2nd St., Donora, Pa.
244	14	J. Praskewych, RD Box 213, Half Moon Hill, Bellefonte, Pa.
246	42	Wasyl Spodaryk, 17 Hepburn St., W. Warkick, R. I.
248	57	Michael Kobylanski, 312 Valley Rd., Coatesville, Pa.
249	17	Mary Krehel, Box 823, Spangler, Pa.
255	24	Mary K. Tamasy, 114 Water St., West Newton, Pa.
256	44	Dmytro Tymchak, Box 217, Westhampton Beach, N. Y.
258	15	Wasyl Holowacky, PO Box 113, Houtzdale, Pa.
260	12	Wasyl Macun c/o W. Thompson, Farm Route 3, Berlin, Md.
261	45	Peter Arkotyn, 252 Black Horse Pike, Williamstown, N. J.
262	56	Helen Prydun, 187 Clifton Ave, Ansonia, Conn.
263	16	Myron Spiwak, 2 Harroun St., Fulton, N. Y.
265	34	Joseph Kociubka, RD 2 Box 646, Pottsville, Pa.
267	56	K. Diduch, 27 Weyers Ave, Hicksville, N. Y.
269	11	Stephen Sokolowsky, 1538 Jay St., Rochester 11, N. Y.
273	11	Amelia Wilcheski, 155 14th St, Wheeling W. Va.
278	15	Martha Turchin, 499 Madison St, Wilkes-Barre, Pa.
279	18	Nicholas Olenchuk, 2310 Wilmer St., Zanesville, Ohio.
282	26	Katherine Lukach, 835 N. Penna Ave, Wilkes-Barre, Pa.
289	57	William B. Hussar, 291 Hudson Ave, Rochester 5, N. Y.
294	17	Jacob Saley, 1208 Kline Pl, Rahway, N. J.
297	11	Joseph Selestak, Harvey St., Hastings, Pa.
298	52	Joseph Didyk, 742 E. 176th St., Bronx 57, N. Y.
302	14	Wasil Rohacz, 2328 Cooper St., Jackson, Mich.
303	58	Helen Lechman, Summit St., Derry, Pa.
306	45	Andrew Andrejciw, 19 E. Price St., Linden, N. J.
307	55	Elias Chopek, 117 Greenfield Rd, Mattapan, Mass.
309	30	Philip Kobas, 2770 Houlihan Rd., Saginaw, Mich.
311	9	Olga Fedirko, 216 Cherry St., Jessup, Pa.
312	56	Julia Sharyk, 715 Garibaldi Ave, South Plainfield, N. J.
313	12	Anna Zazworsky, PO Box 142, Smith Mill, Pa.
314	12	Catherine Stetz, 522 Arthur St., Hazleton, Pa.
315	17	Paul Hawryliw, 712 State St., Pert Amboy, N. J.
322	43	Johanna Karatz, 12 Crescent Lane, Irvington, N. J.
326	46	Michael Sokolowsky, 1216 Grove St, Avoca, Pa.
328	37	Rozalia Kokoch, 1611 Auburn Ave, Cleveland 13, Ohio.
329	22	Anne Demko, Mounted Route 11, Butler, Pa.
332	47	Kasmer D. Mazepa, 48 La Grande St., Raritan, N. J.
333	58	John Bobersky, 801 Warren St., Berwick, Pa.
335	52	Nick Matijczuk, 14832 Page Ave, Harvey, Ill.
337	53	Ostap Steimach, 408 S. Regester St., Baltimore 31, Md.
340	7	Peter Olynyk, PO Box 536, Manchester, N. Y.
344	46	Harry Geba, 504 W. 2nd St., Bound Brook, N. J.
346	12	Nick Grenevich, 1133 Pierce St., Gary, Ind.
349	37	Nicholas Lisny, 131 S. 3rd Ave, Manville N. J.
351	38	John Borak, 1621 Niagara St., Niagara Falls, N. Y.
354	7	Sophie Banasiak, 15213 Paulina Ave, Harvey, Ill.
357	35	Stephen Wozney, 20 King St., Northumberland, Pa.
359	34	Mary Fera, 443 Burroughs Ter., Union, N. J.
360	6	Metro Marchuk, PO Box 713, Leechburg, Pa.
367	28	Michael Rudnianin, Box 34, Mahanoy Plane, Pa.
366	10	P. Bachowsky, 129 Trenton St., Iselin, N. J.
368	32	Bohdan Ostapiuk, 1616 NW. 7th Court, Miami, Fla.
373	55	Anna Gromocka, 4048 S. Spring Ave, St. Louis 16, Mo.
376	39	Walter Gwiazda, Box 128 R. 1., Thorp, Wis.
377	14	Theodore Migielicz, 2017 E. Elm St, West Frankfort, Ill.
378	24	Stanley Pikolycky, 702 Lincoln Ave PO Box, Woodbine, N.J.
380	59	Mykola Kormeluk, 11 W. 35th St., Bayonne, N. J.
381	11	Sam Swerluk, 37 Austin St., Danburry, Conn.
382	14	Kathryn Harbest, 418 N. Nice St., Frackville, Pa.
384	48	Stefan Zorij, 409 Brown Alley, Carnegie, Pa.
387	42	William Hirchycia, 71 Chesnut St., Willimantic, Conn.
389	50	Anna Tesluk, R 1, Yale, Mich.
391	27	Anne Chepil, 330 E. 15th St., New York 3, N. Y.
392	6	Max D. Pavlisin, 1019 Pine Ave, Kemmerer, Wyo.
393	48	Michael Litwin, 221 E. 10th St, New York 3, N. Y.
394	23	Michael Romanyk, 28 Hines Ave, Mahwah, N. J.
395	17	John Jaczyszyn, 1843 Brunner St., Philadelphia 40, Pa.
396	41	Ilko Slobodian, 117 Brady St., Pittsburgh 19, Pa.
398	23	Alice Rozelsky, 132 Schubert St., Binghamton, N. Y.
399	6	Helen Boggs, 1512 Scott St., Wilkes-Barre, Pa.
400	58	Nicholas Wolowiecki, PO Box 143, Iselin, Pa.
401	21	Michael Lufka, 25 Sykes St., Sykesville, Pa.
402	20	Elko Perchyshyn, 707 10th Ave SE., Minneapolis 14, Minn.
403	49	John Pish Sr., 214 James St., Olyphant, Pa.
404	15	Wasil Pisechko, 206 Agnes St., Olyphant, Pa.
405	29	Wasil Pisechko, 206 Agnes St., Olyphant, Pa.
405	29	John Legus, 847 Dundaff St., Dickson City, Pa.
407	18	Anna Maznick, 120 Lincoln St., Olyphant, Pa.
408	6	Dr. R. Weres, 1109 B'way Ave. NW., Gr. Rapids 4, Mich.
409	30	Elias Hryshko, 906 Throop St., Dunmore, Pa.
410	8	Sylwester Markiewich, 325 Mooney St., Olyphant, Pa.
411	11	Theodore Chofay, 810 Sibley Ave., Old Forge, Pa.
412	33	Petro Cechosz, 625 12th Ave., Lachine, QUE., Canada
413	56	Helene Ratushny, 1572 Mulford Ave., Union, N. J.
415	20	Lillian Dybas, 8233 Escanaba Ave., Chicago 17, Ill.
116	7	Antone Lenartowick, 496 Chase St., Somerset, Mass.
417	23	Dr. Alex. Cybriwsky, 3645 Warner Ave., Louisville, Ky.
418	28	Julian Tarnowych, 366 Sunnyside Ave., Toronto, Ont. Can.
419	11	Ivan Salamanchuk, 1737 St. John St., Regina, Sans., Can.
420	11	Anna K. Kordonowy, Box 651, Belfield, ND.
121	32	Pulia Bereza, PO Box 125, Thomaston, Conn.
422	20	Antoinette Swystun, 3720 N. 9th St., Philadelphia 40, Pa.
425	13	Roman I. Smook, 2054 W. Chicago Ave., Chicago 22, Ill.
426	32	John Wysoczanski, 319 S. Locust Ave., Centralia, Pa.
428	16	M. Gala, 817 4th St. N., Kenora, Ont. Canada
429	18	John Perkosky Sr., 1260 Birkbeck St., Freeland, Pa.
431	17	Stefan Celuch, 14 Monroe St., St. Johnsville, N. Y.
433	42	K. Shynkar, 33 S. St., West Islip, PO Babylon, L.I. N.Y.
434	10	Pauline Suchowirsky, Box 76, Fitchville, Conn.
438	51	Steve Terleski Jr., 218 6th St., West Easton, Pa.
442	24	Martin Sheska, 1358 N. Van Buren St., Allentown, Pa.
444	29	C. Zelenko, U. of Sask. PO Box 3, Saskatoon, Sask., Can.
446	33	Mike Towtriwski, 26 Wood St., Kirkland Lake, Ont., Can.
448	29	John Falat, 510 Pancoast St., Dickson City, Pa.
449	18	John Mychalewych, RR 4, Waterford, Ont. Canada
450	10	J. Michel, 300 Valeview Drive, Kennywood, Dunquesne, Pa.
451	25	Jefim Omelchenko, RR 1, Grimsby, Ont., Canada
542	44	Mary Bilik, 3601 176th Pl., Lansing, Ill.
453	15	John Fedus, 894 Queens St. W., Toronto, Ont., Canada
454	16	Peter Furman, 18 Lewiston Ave., Blackstone, Mass.
456	32	William Workewich, 216 Columbus Ave., Timmins, Ont.
459	55	Anastazia Bordun, 15 Civic Sq. W., Irvington, N. J.
460	55	John Dykun, 430 South St., London, Ont., Canada
461	57	George Demeduck, 19 Ontario Rd., Welland, Ont., Canada
462	10	Tony Kuchar, 70 Queens St. S., Thorold, Ont., Canada
463	20	Stanley Wasyluka, 3967 Shenandoah Ave., St. Louis 10, Mo.
465	57	Joseph Diachyshyn, 760 10th Ave., Lachine, Que., Canada
466	44	Peter Krutyholowa, 21 Alice St., Brantford, Ont., Canada
467	15	Michael Hladio, 619 Linden Ave., Johnstown, Pa.
468	30	Pete Samitz, RR 1, Niagara on the Lake, Ont., Canada
470	8	John Lenyk, 1179 Lake Shore Rd., Toronto 14, Ont. Can.
474	46	W. Hupalowsky, 1894 Richardson St., Montreal 22, Que.
475	23	Catherine Boyko, 134 Holland Ave., Lackawanna 18, N. Y.
478	25	Peter Fedynchuk, 359 Concord Ave., Toronto, Ont., Can.
479	12	Wolodymyr Obuszczak, 867 N. 7th St., Philadelphia 23, Pa.
480	17	Iwan Janischewsky, 139 Dovercourt Rd., Toronto, Ont.,
482	43	Stephen J. Sus, 329 Knox Ave., Carnegie, Pa.
485	17	Roman Doberczak, 293 E. 8th St., New York 9, N. Y.
486	12	Jaroslaw Blyszczak, 301 Missouri St., San Francisco, Cal.
488	9	Stefan Hankewycz, 757 E. Polk St., Phoenix, Ariz.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ У. Н. СОЮЗУ

Вступайте в члени УНСоюзу!

ІЗ СОВЄТСЬКОГО ПОБУТУ

ДОРОГИЙ „ІЗЖИВЕНЕЦЬ"

„На перший погляд здасться, що між возним з „Наталки-Полтавки" і викладачем Володимир-Волинської школи механізації нічого спільного не може бути А втім подібність є, і не абияка.

Возний Тетерваковський, як пригадуєте, силкуючись вразити своїм „письменством і розумом", говорив Наталці:

„Не в состоянії поставить на вид тобі сили любови моєй!... Когда б я иміл — тее-то, як його стільки язиків, скільки артикулів в статуті илі скільки зап'ятих в Магдебурґськім праві, то і сил не довліло б на восхваленієліпоти твоєй!..."

Євгенія Володимирівна Шевченко — викладач аґротехніки в згаданій школі — теж любить похвалитися своєю письменністю. І виходить це в неї не гірше, ніж у Тетерваковського. В автобіографії, наприклад, Є. В. Шевченко пише:

„Мій батько займався с/г... пішов у к-п (?)... Був замісником голови райвиконкому... став і з ж и в е н ц е м... В сучасний мент..."

Диплома тов. Шевченко так і не подала до школи, очевидно, вважаючи, що документ про освіту може бути цілком замінений таким місцем автобіографії:

„Закінчивши два курси профшколи с/госп я поступила в Полтавський с/г інститут факультет організації кормової бази. Будучи на 3-м курсі я залишила по хворобі і пішла на педагогічну роботу. В 1934 р. оформилася заочно в Дніпропетр с/г інститут факультет зоотехнічний, який закінчила присвоєнням звания зоотеехніка вищої кваліфікації..."

В протоколах педагогічної ради, журналах записів відвідування лекцій, в наказах і власноручних заявах діяльність викладача Є. В. Шевченко відображена досить красномовними записами.

„Мова лектора — читаємо в одному з них — густо пересипана словом „вот", виразами „щательний відбір", „присуще для наших умов качество", „гібрідізація", „мітізація". Вжито й такий вираз: „Країна заселена тваринами і всі вони не племінні".

Слухаючи возного, проста і скромна дівчина Наталка відповіла: „...Що ви говорите! Я річі вашої в толк собі не возьму".

Точнісінько так кажуть і курсанти школи своєму викладачеві аґротехніки. Але Є. В. Шевченко, подібно до Тетерваковського, ставиться до підлеглих зневажливо. В одному з протоколів педагогічної ради записано:

„Курсантку З. назвала коровою, курсанта Н. — свинею... В групі на лекції, де тов. Шевченко є вихователькою, слабо встигаючій К. сказала: „Козла можна подоїти, а К. — нічому не можна навчити"...

Як розв'язано у школі механізації проблему „доїння", яскраво свідчить довідка бухгальтерії школи механізації. В ній говориться, що на курс аґротехніки за пляном відводилося 960 годин, а Шевченко примудрилася прочитати аж 1,382 години. За це вона одержала додатково 5,380 крб. 50 коп.

Для цього „грошового удою" викладачеві аґротехніки доводилося зводити по три групи в одну клясу, а записи в журналах робити по кожній групі окремо. В такий спосіб за день лектор „прочитував" по 18 і більше годин. Після такої „бурхливої" діяльности тов. Шевченко за рахунок колективу виїхала на курорт, хоч перед тим вже використала свою профвідпустку.

Дорого ж коштує школі цей „ізживенець"!

Всі перші десять днів нового навчального року Євгенія Володимирівна на роботу не з'являлась.

Ми побували в школі механізації. Вона готує кадри для районів всієї области. Початок навчання цього року тут фактично зірвано. Сталого розкладу лекцій, через неявку вчителів, не складено. В групах сидить на лекціях третина загального числа курсантів, а то й менше. Навіть з Володимир-Волинського району на виділені 75 місць надіслано до школи лише 40 слухачів.

— Чи знаєте ви про становище в школі? — запитали ми в райкомі партії і одержали відповідь:

— Нещодавно бюро розглядало одну заяву, а про підготовку школи механізації до навчального року — слухали... торік.

...Викладач Є. В Шевченко нарешті повернулась додому. На роботу ж не поспішає. Своїм становищем вона цілком вдоволена. Та не вдоволені курсанти і педагогічний колектив школи. Але їх протестів ніхто „не чує". Чи не тому, часом, що Євгенія Володимирівна є дружиною Грогорія Андрійовича Шевченка — секретаря Володимир - Волинського райкому партії?"

С. Хейло,
(„Радянська Україна").

ПОДЯКА.

Складаємо щиру подяку Дирекції Похоронного Заведення **Петра Яреми** за його безкорисне, а заразом дуже старанне переведення похорону бл. п. о. д-ра Филимона Побігушки. Хай Бог його стократно винагородить.

Юлія Побігушка з дітьми.

Книжка й часопис — найнеобхідніші речі в домі культурної родини.

П О Д Я К А

Прибиті горем по втраті нашого Мужа і Тата **бл. п. о. д-ра ФИЛИМОНА ПОБІГУШКИ** у дні 3.11.1953 складаємо щиру подяку всім, що несли нам поміч в нашому нещастю і причинилися до звеличання похорону. — В першу чергу дякуємо Всеч. Отцям, що несли Покійному першу поміч в занедужанні. Дякуємо Їх Ексц. Кир Амрозієві і о. Монсін. Стахові, як і Всечеснішим Отцям, за відправу панахиди. Щире спасибі хористам „Думки" під проводом мґр. Л. Крушельницького за участь у відправі панахиди. Управі школи св. Юрія, СС. Василіянкам і всій дітворі школи за мольбу в церкві. Членам Пласту, СУМА і ООЧСУ за вдержання стійки в часі похоронних відправ, О. Протоігум. Когутові, о. Ігум. Засійбіді, пароховi о. Дидикові, оо. Ваврикові, Ганасові, Беднарові, Габрові, Богатюкові, Стасюкові, Мельникові, Федишинові, Міґоцькому, Луцишинові, Кекишові, Рабієві, Кулиничеві за церковні відправи і супровід тлінних останків на кладовище.

У розпуці перші поспішили з розрадою б. учні Бережанської гімназії інж. Н. Пінковський, п. Я. Косановський, п-во інж. А. і Т. Осадци, а також приятелі п-во Дешки і інж. Л. Мащак. За це їм особлива щира подяка. 1-му Пласт. Куреневі ім. Тисовського, членом якого був Покійний, і п-ву Осадцам дякуємо за вінки квітів. Дякуємо ректоратові університету Фордгам у Ню Йорку за відправу поминального Богослуження, а також семінаристам Малої Семінарії у Стемфорді за духову в'язанку за упокій душі о. д-ра Филимона. Дякуємо за поміч парохіянам Ню Йорку, парохіянам Бріджпорту під проводом о. Шуста, п. С. Біловусові, і б. таборянам з Гайденаву, зокрема п. Якимову, п. Захарчукові, п. Гуді, п. Девончукові та п. Матлакові. — Вкінці сердечно дякуємо приятелям і друзям Покійного, що своєю участю в жалібних відправах віддали останню прислугу Покійному. Хай усіх Вас Бог нагородить стократно!

Юлія Побігушка — вдова, **Орест і Єлисавета** — діти.

Із нових видань

ПЕРШИЙ ЗШИТОК ВЕЛИКОГО АЛЬБОМУ УКРАЇНСЬКИХ ВИШИВОК

Наші пані будуть справді вдоволені: після ряду технічно недосконалих альбомів українських народних вишивок, недостачі яких зумовлені „таборовою" їх появою, маємо, здається, початок великого та сміливо задуманого твору з претенсією охопити у 16 окремих комплетах по 20-25 карток українські народні вишивки кількаколірним друком і таким чином дати найповніше їх видання в теперішню пору. Авторка твору, пані Людмила Димиденко, це довголітній співробітник передових музеїв України і спеціяліст у своїй ділянці. Перший зшиток збірки, в якому є її передмова до цілого видання та окремо до першого зшитка, каже нам, що маємо до діла з суворим знавцем, який свою ділянку любить і панує в ній без решти. Те саме враження роблять взори, що ввійшли до цього першого зшитка: це взори з північної частини Лівобережної України, підібрані в тематичному порядку, починаючи з найпростіших до складних, але у всіх них незвичайно глибока, тонка, притаманна і первісна краса, не зіпсованна ніякими підробами та налетами збоку. Як виходить з проспекту на обкладці, чергові зшитки мають охопити взори полтавські, поліські, волинські, подільські, сокальські, гуцульські, буковинські, бойківські, лемківські, яворівські і низинкові, врешті в 16-му й останньому зшитку взори, уложені для застосування в модернім побуті. Всі взори підписані чотиромовно, промови до видання є в українській та англійській мовах. Окладинка чепурна й естетична, друкована чорним із золотом. Назва збірки: „Українська Народня Вишивка — Л. Демиденко — I" і по-англійськи. Видавець не зазначений, але виключне право продажі має Книгарня „Арка" в Торонті. Ціна зшитка $1.75.

Якщо видавці зможуть виконати те, що заповіли, вони не тільки матимуть вдячність всіх прихильників вишивки, але й зроблять велику прислугу українській культурній справі.

А. К.

ЩАДІТЬ У ЛЕГКИЙ СПОСІБ... КУПУЙТЕ СВОЇ БОНДИ ЧЕРЕЗ ПЕЙРОЛ СЕЙВІНҐС!

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СХІДНЕ ТОРОНТО, ОНТ., КАНАДА. — Повідомляється, що **річні збори** Т-ва Молода Україна, відд. 478, відбудуться в парафіяльній залі, 436 King St. E., в неділю, 24-го січня, о 3-тій год. попол. Проситься всіх членів прибути на час, з огляду на полагодження важних справ як також перевибрати управу на 1954 рік. Вразі неприсутности членів після вимог статуту збори відбудуться одну годину пізніше і будуть правосильні. — М. Остапчук, гол.; П. Фединчук, секр.

ПАТЕРСОН, Н. ДЖ. — Відд. 64 ім. Т. Шевченка, 482 Main St. повідомляє, що **річні збори** відбудуться в суботу, 23-го січня, 7:30 веч. Будуть звіти з діяльности Т-ва і контр. комісії. Присутність всіх членів обов'язкова. — І. Бурней, секр.

КАНТОН, О. — Т-во ім. Т. Шевченка, відд. 115, повідомляє, що **річні загальні збори** відбудуться в неділю, 24-го січня, о год. 3-ій попол., в домівці відділу УККА при 1919 Mahoning Rd. Буде звіт уряду за рік 1953 та вибір уряду на 1954 рік. — М. Благута, секр.

АМГЕРСТ, МАСС. — **Річні збори** відд. 199 відбудуться в неділю, 24-го січня, о год. 2-ій попол., в домі Гр. Ковба, 398 Northampton Rd. Проситься всіх членів прибути на означений час, вислухати звітів за минулий рік і полагодити всі справи відділу на цей рік. — Н. Доскоч, предс.; Г. Ковба, кас.; Г. Матурняк, секр.

ІРВІНҐТОН, Н. ДЖ. — Т-во ім. І. Франка, відд. 490, повідомляє членів, що **річні збори** відбудуться в суботу, 23-го січня, о год. 7:30, в залі Укр. Пресвітерської Церкви при 36 Harrison Place. На зборах будуть звіти за рік 1953 і вибір уряду на 1954 рік. — Е. Пасічник, предс.; О. Чорномаз, секр.

✝

МИХАЙЛО П. ТЕРЛЕЦЬКИЙ, довголітній член відд. 140 У. Н. Союзу в Йонґставн, О., помер 9. листопада 1953 р. Походив із села Росохи, пов. Старий Самбір, Зах. Україна. Був колись предсідником і делегатом відділу. Полишив в смутку дружину і сімох синів та внуків. — В. Й. П.!

І. Кравець, секр.

МАРІЯ КАРПЛЮК, членниця відд. 216 У. Н. Союзу в Вест Пулман, Ілл., померла 25-го грудня 1953 р., проживши 65 років. Покійна походила зі села Ператин, пов. Радехів, Зах. Україна. До УНСоюзу вступила в 1920 році. Полишила в смутку дві дочки з мужами Юлію і Стефанію, сина Павла, 4 внуки і брата Йосифа. Похорон відбувся 28. грудня при участи членниць і знайомих з погреб. заведення до церкви св. Михаїла, а відтак на Holy Sepulchre Cemetery. — В. Їй П.!

А. Сосновська, секр.

ІВАН ШУЛЯВА, довголітній член Бр. св. ап. Петра і Павла, відд. 102 У. Н. Союзу в Клівленд, О., помер 26. грудня 1953 р. в 58 р. життя. Покійний походив зі села Ліщавка мала, пов. Добромиль, Галичина. До Союзу вступив 1918 р. Полишив у смутку дружину Катерину, синів Михайла, Йосифа, Івана; доньки Олену, Марію, Розмарі і 10 внуків. Похорон відбувся 30. грудня 1953 р. з української гр.-катол. церкви св. ап. Петра і Павла. Тлінні останки похоронено на укр. цвинтарі св. ап. Петра і Павла в Парма, О. — В. Й. П.!

М. Бобечко, секр.

ТАРЗАН, ч. 3214. Атака.

Зачекавши, поки чоловіки не пройшли, провідник жаболюдей вказав на них і викрикав тихий наказ.

На цю команду жаболюди, лежачи ницьма на своїх „конях", вирушили з-поза очерету і поплили за чоловіками.

Пізнавши, що їх уже побачили, створіння, не криючись, випростувалися на крокодилях і, наставивши свої довгі списи та видаючи горлові крики, кинулись в атаку.